Р Е Ш Е Н И Е
№ 41983

гр. София, 28.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 76 състав,** в публично заседание на 07.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

като разгледа дело номер **5705** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по постъпила жалба от В. Б. Г., депозирана чрез адв. К. Ч. от САК, срещу Заповед №ЗД/Д-С-СЛ-004/09.03.2026г. на Директора на Д „СП“ – С. потвърдена с Решение № Х22-РД04-0124/30.03.2026 г. на Директора на РДСП – С.-град.

Твърди се, че в мотивите на оспорената заповед и потвърдителното решение неправилно е посочено, че ползваните до момента от В. Г. и трите деца - Е., Н. и М. П. не са дали необходимия резултат. Неправилно е посочено и, че режима на лични контакти на бащата с трите деца не се изпълнява в цялост, както и, че детето Н. продължава да бъде оставяно само, без надзор. В хода на административното производство не са събрани такива доказателства, а в обжалвания акт са налице само твърдения. Жалбоподателката посочва , че не е налице задължителната предпоставка за законосъобразно издаване на административен акт , а именно да е налице отказ за сътрудничество от страна на лицето, полагащо грижи за детето, във връзка с прилагане на предприетите мерки за закрила. Развити са съображения за допуснати съществени нарушения поради това, че както в акта, така и в друг документ липсват мотиви за издаване на акта. Сочи се също, че не е изразена констатация дали съществува към настоящия момент риск за физическото, психическото и психоемоционалното състояние на децата. Иска се актът да бъде отменен като неправилен и незаконосъобразен и в полза на жалбоподателката да бъдат присъдени направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбата се поддържа лично от В.Г. и чрез упълномощен адвокат.

Представени са писмени бележки.

Ответникът – директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ С. чрез процесуален представител в съдебно заседание, с писмен отговор оспорва жалбата като неоснователна и недоказана.Твърди, че мотивите за издаване на акта са посочени както в самия акт, така и в социален доклад към акта. Застъпва се становище, че въпреки сключения договор с доставчик на социална услуга , работата по договора не е извършена.Направено е възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар и за неговата неоснователност, поради това, че не са представени доказателства за действително заплатен такъв.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Страните не спорят, че с влязло в сила решение по гр.д. № 14847/2021г. по описа на СРС е прекратен гражданския брак между В. Б. Г. и И. И. П., от който имат родени три деца – Е. И. П., с ЕГН [ЕГН], Н. И. П., с ЕГН [ЕГН] и М. И. П., с ЕГН [ЕГН]. Съгласно посоченото решение, на бащата – И. П., е определен режим на лични отношения с трите деца, които живеят заедно с майката В.Г..

С оглед оказване на психологическа подкрепа на двамата родители, с цел подобряване на комуникацията по между им, органът по закрила многократно ги е консултирал относно необходимостта от ползване на социална услуга, насочена към психологическо консултирани и оценка и повишаване на родителския им капацитет.

Тъй като ситуацията между родителите не е променена, и от тяхна страна не е било заявено желание за ползване на социална услуги, органът по закрила е пристъпил към издаване ,на заповед № ЗД/Д-С-СЛ-006/19.08.2025 г., във връзка със събраната информация отразена в социален доклад - предложение за издаване на административна заповед за ползване на социална услуга.

Заповедта е била отменена с Решение № 22-РД04-0427/15.10.2025 г. на директора на РДСП - С., град.

В последствие по-горестоящият административен орган е издал методическо указание до органа по закрила с № 30-85033/20.10.2025 г., с което е наредено г-жа Г. да бъде уведомена устно и писмено, че за решаване на случая на трите й деца е необходимо тя да ползва социална услуга за подобряване на взаимоотношенията й с бащата на децата, за срок от 3 месеца, както и да бъде уведомена, че след изтичане на срок от 2 месеца ще й бъде издадена заповед.

До двамата родители е изпратено писмо с изх. № сл/д-с-сл/862- 130/22.10.2025 г., с което са били уведомени за методическото указание от РДСП - С. град и за необходимостта да ползват социална услуга.

Административният орган е приел , че е налице хипотезата на чл. 20, ал. 4, т. 1 от ППЗЗДт, съгласно която когато няма заявено желание от страна на родителите, ползването на социални

услуги се извършва въз основа на заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане". Поради това, в изпълнение на даденото методическо указание, на основание чл. 20, ал. 4, т. 1 от ППЗЗДт, както и с оглед, продължаване на работата по случаите на трите деца, и предприемането на предвидените в чл. 23 от ЗЗДт дейности по прилагане на мярката за закрила в семейна среда, от страна на ДСП - С. е издадена обжалваната в насотящото съдебно производство

Със Заповед № ЗД/Д-С-СЛ-004/09.03.2026г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - С., потвърдена с Решение № Х22-РД04- 0124/30.03.2026г. на РДСП С. на жалбоподателката В. Г. е предписано :

да сключи договор с Център за обществена подкрепа (ЦОП) към Институт за социални дейности и практики (ИСДП), с адрес - [населено място], [улица] за срок от шест месеца и да ползва социални услуги „Психологическо консултиране" и „Оценка и повишаване на родителския капацитет";

- По отношение на трите деца - Е., Н. и М., да подсигури присъствието им за ползване на социална услуга „Работа с психолог" в ЦОП кьм Институт за социални дейности и практики (ИСДП), е адрес - [населено място], [улица], за срок от 6 месеца.

Задължителното предписание е съобщено на жалбоподателката на 16.03.2026г.На 17.03.2026г. Г. е подала жалба срещу оспорената заповед до Регионална дирекция за социално подпомагане С. – град. С Решение № Х22-РД04-0124/30.03.2026 г. на Директора на РДСП – С.-град жалбата е отхвърлена. Жалбата по настоящото дело е подадена на 09.04.2025г..

В административната преписка са приложени множество сигнали, доклади, планове за работа, протоколи за срещи-разговори, като една част от тях нямат входящ или изходящ номер и дата. В задължителното предписание и в социалния доклад въз основа, на който е изготвено не са индивидуализирани подадените от И.П. сигнали с дата на подаване.

В съдебно заседание от 8.07.2026г. жалбоподателката чрез адв. Ч. е преставила договор № 57/2026г. с Център за обществена подкрепа С. за извършване на предписаната социална услуга.

По делото са приложени и удостоверения за заетостта на трите деца през учебната година.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Обжалваното задължително предписание е издадено от материално и териториално компетентен орган, а именно директорът на Дирекция "Социално подпомагане" С. - този по настоящия адрес

на децата, определен съгласно § 1, т.15 от ДР на ЗЗД.

Задължителното предписание е обективирано в изискуемата писмена форма. Посочени са фактически и правни основания.

В административното производство не са допуснати съществени нарушения, които самостоятелно да водят до незаконосъобразност на административния акт.

Оспореното предписание е издадено на основание чл.2, ал.1, т.3 от ЗЗД, според който ДСП извършва проверки по жалби и сигнали за нарушаване правата на децата и дава задължителни предписания за отстраняването им при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона. В чл.18, ал.1 от Правилника за прилагане на ЗЗД /ППЗЗД/ е предвидено, че целта на мерките за закрила в семейна среда /изброени в чл.23 от ЗЗД/ е да бъдат подпомогнати детето и семейството в зависимост от възможностите за отглеждане и възпитание на детето, а според ал.2, мерките, предвидени в чл.23 от закона, се прилагат съгласно изготвения план за действие, и според ал.3, мерките за закрила на детето могат да се осъществяват и чрез социални услуги.

Според чл.9 от ЗЗД закрила на дете се предоставя след оценка на постъпил сигнал в дирекция "Социално подпомагане", който може да бъде подаден от самото дете, родителите, физически лица, държавни органи или други юридически лица.

Разпоредбата на чл.14 от ППЗЗД предвижда, че социалният работник извършва проучване и оценка на сигнала, като събира необходимата информация от семейството, детето, училището, детската ясла и градина, специализираната институция, роднини, близки, съседи, друга Дирекция "Социално подпомагане", личен лекар и от други източници при необходимост. След извършване на проучване и оценка на сигнала и при установяване на риск за детето социалният работник открива случай. След събиране на първоначалната информация социалният работник извършва оценка на сигнала, за което изготвя доклад, съгласно Приложение № 1 към чл.16, ал.1 от ЗЗД. След оценката на сигнала и откриване на случай се изготвя оценка на случая, която включва оценяване на потребностите на детето, на родителския потенциал, на риска/рисковете за детето, както и на наличните ресурси за справяне, за което се изготвя доклад Приложение № 1а към чл. 16, ал. 1, 4 от ППЗЗД. В случая при издаване на оспореното предписание са били изпълнени посочените законови изисквания, тъй като по делото са представени доклади за оценка по сигналите, изготвени от съответния социален работник, в които е извършен анализ на постъпилата със сигналите информация, събрана е информация за условията на отглеждане на децата. Изготвен е и Социален доклад, обобщаващ данните по открития случай на децата.

Съгласно нормата на чл.18, ал.4 от ППЗЗД, задължително предписание се издава при отказ за сътрудничество от страна на родител, настойник или попечител. Следователно необходима и задължителна предпоставка за законосъобразно издаване на административен акт по посочения текст е отказ за сътрудничество от страна на лицето, полагащо грижи за детето, във връзка с прилагане на предприетите мерки за закрила.

В конкретния случай не се установява жалбоподателката да е отказала да сътрудничи на социалните служби в какъвто и да е аспект. Отзовавала се е на проведените срещи, по повод постъпилите сигнали, със социалните работници. Представени са доказателства за проверки,

протоколи от срещи, изготвени планове и оценка, доклади и други документи, но в нито един документ няма данни жалбоподателката да е направила отказ да сътрудничи за прилагане на мерките за закрила в семейна среда. Съгласно разпоредбата на чл. 36, ал. 1 и 3 АПК доказателствата се събират служебно, проверяват се и се преценяват от органа. Съгласно разпоредбата на чл. 14 ППЗЗДет предвижда събиране на необходимата информация от семейството, детето, училището, лекаря и други източници при необходимост. Административния орган не е изпълнил задълженията си да събере и оцени всички доказателства и едва след това да постанови административния си акт.

На следващо място съгласно разпоредбата на чл. 20, ал. 4, т. 1 ППЗЗДет предвижда, че когато не може да се постигне контакт или няма заявено желание от страна на посочените в нормата лица, ползването на социални услуги се извършва въз основа на заповед на директора на ДСП или съдебно решение. Липсата на подадено заявление обаче не е равнозначна сама по себе си на липса на всякакво заявено желание и още по-малко доказва необходимостта от всяка избрана услуга. Органът трябва да прецени действителните изявления на родителя, предходното ползване на услуги и актуалните потребности. Законът допуска мерки и по преценка на ДСП, но изисква насочване към подходящи социални услуги. Мерките в семейна среда се прилагат съгласно изготвения план за действие. Затова отказът към момента на издаване на заповедтта от страна на В. Г. да заяви доброволно услугата не освобождава органа от доказване на необходимостта от повторна оценка на родителския капацитет, работа с всяко дете и избраната продължителност. В случая не е съобразено цялостното поведение на жалбоподателката при контактите си с адм. орган, сключения договор за предписаната социална услуга и учебната ангажираност на трите деца за което по делото бяха събрани конкретни доказателства. В този смисъл липсата на реални доказателства за изпълнение на договор №57 от 16.04.2026г. не може да се квалифицира като наличие на предпоставките визирани в разпоредбата на чл. 20, ал. 4, т. 1 ППЗЗДет

При тези данни съдът счита, че не са изпълнени изискванията на чл. 170, ал.1 от АПК, тъй като административният орган не е обосновал наличието на фактическите предпоставки за издаване на оспореното предписание, чието установяване е в негова тежест и което е основание за отмяна на задължителното предписание.

При този изход на спора жалбоподателката има право да й бъдат присъдени разноски. Представени са доказателства за внесена държавна такса в размер на 5,11 евро и за заплатен адвокатски хонорар за един адвокат в размер на 1000 евро. Ответникът е оспорил размера на възнаграждението за адвоката. С чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа за дела от процесния вид е предвиден адвокатски хонорар в размер на 1000,00 лв./511 евро/ В случая са проведени две съдебни заседания и делото не се отличава с по-висока от обичайната фактическа и правна сложност, поради което следва да се присъди адвокатски хонорар в размер на700 евро.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед №ЗД/Д-С-СЛ-004/09.03.2026г. на Директора на Д „СП“ – С. потвърдена с Решение № Х22-РД04-0124/30.03.2026 г. на Директора на РДСП – С.-град..

ОСЪЖДА Агенция за социално подпомагане [населено място] да заплати на В. Б. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място] сумата 705,11 евро, разноски по делото.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок пред Върховен административен съд, считано от съобщаването му.